

Тогава тя забѣлѣза, че *страшниятъ човѣкъ* не е опасенъ за никого, защото е бездушнo плашило, което е поставено да плаши неприятелитѣ на градината.

Слѣдъ това тя се рѣши да го улови и за палтото. Това чудовище прѣди три дни я бѣше уплашило много, а сега стоеше *нигмо* прѣдъ нея и тя можеше да го разпокъса на части, ако бѣше тѣхно. Главата му бѣше направена отъ голѣма *картуна*; зѣбитѣ — отъ челюститѣ на умрѣлъ добитѣкъ, носѣтъ — отъ дърво, а рѣцѣтѣ и краката — отъ прѣте. На главата му наложи вѣхта шапка; палто му направили отъ съдранъ черъ шалъ, а на рѣцѣтѣ му натѣкнали непотрѣбни вече рѣкавици и така го направили на сѣщи човѣкъ.

Слѣдъ малко Лалка се върна у дома си доволна и засмѣна. Тя разказа на Борисча кѣдѣ е ходила и му каза, че вече се не бои отъ нищо. И наистина, Лалка ходѣше за дърва и въ найтъмната нощъ.

На полето.

(Лѣтна картинка).

Широко полето навредъ се зеленѣй. Тихъ вѣтрецъ вълнува нивитѣ и слабичко люлѣй . . . Цвѣтята миризливи чели сѣ навѣли, пѣстри перерудки подхвѣркватъ по тѣхъ, а щурецъ единъ